

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715206457
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8715206457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: M. X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y., G. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Valériou Janíkovou, advokátkou, so sídlom 058 01 Poprad, Zemplínska 2142/12, proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y., G. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. René Pribylinec, Advokátska kancelária so sídlom 058 01 Poprad, Okružná 789/16, o zaplatenie 20.000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7C/266/2015-58 zo dňa 21.03.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad rozhodol: „Odporca je povinný uhradiť navrhovateľke sumu 10 000 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 28.5.2015 do zaplatenia.
V prevyšujúcej časti návrh zamieta.
Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 451 ods. 1 a 2, § 107 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 25.5.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 28.5.2015 domáhala voči žalovanému vydania rozsudku, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť jej sumu 20 000 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 28.5.2015 do zaplatenia ako aj uhradiť trovy konania.
4. Súd prvej inštancie konštatoval, že bolo bez pochybností preukázané, že počas spolužitia a manželského spolužitia žalobkyňa investovala do spoločného majetku, zariadenia bytu sumu 5 000 eur, ktorú dostala od rodičov a túto skutočnosť žalovaný ani nepopieral.
5. Žalobca a žalobkyňa tvorili pár od roku 2002 a v skutočnosti si plánovali ďalšiu budúcnosť ako manželia a že skutočne obaja mali záujem na výstavbe bytu, ktorí chceli ako manželia spolu užívať. Taktiež bez pochybností z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že aj ich rodičia boli presvedčení, že nadstavba, teda byt sa stavia pre nich dvoch a všemocne ako rodičia im pri stavbe pomáhali.
6. Z dôvodu, že žalovaný si našiel inú známosť došlo k rozvodu manželstva a v konečnom dôsledku ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/32/2014 zo dňa 5.12.2014 súd rozhodol, že žalobca v tomto prípade žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností, na ktorých sa spoločne na výstavbe podieľali.
7. Z výpovede samotného žalovaného na pojednávaní konanom dňa 22.2.2016 vyplýva, že tento bol ochotný vyplatiť žalobkyňu ako bývalej manželke sumu 10 000 eur.

8. Za takejto dôkaznej situácie súd potom dospel k záveru, že suma 5 000 eur vo finančnom vyjadrení bola investovaná žalobkyňou a suma 5 000 eur vo forme ďalšej pomoci a podieľaní sa na prácach je objektívna aj vzhľadom na vyjadrenie žalovaného, že takúto sumu jej bol ochotný po rozvedení manželstva vyplatiť.

9. V konkrétnom prípade bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že žalovaný sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, a to bytu a že žalobkyňa do vlastníctva žalovaného investovala najmenej sumu 10 000 eur.

10. Ako je zrejmé z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/32/2014 žalovaný sa stal vlastníkom tejto nehnuteľnosti až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Poprad, ktorý sa stal právoplatným 1.4.2015, a teda od uvedeného dátumu plynie premlčacia lehota na prípadné podanie žaloby, ktorá bola podaná 28.5.2015. Žaloba bola teda podaná v takej lehote, že nemožno vzniesť námietku premlčania. Vzhľadom na vyššie citované súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. Súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol ako nárok, ktorý žalobkyňa nepreukázala. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

12. Proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku (ako to vyplýva z obsahu odvolania) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že žalobu považuje za účelovú s cieľom získať nepríjemný finančný prospech na úkor žalovaného. Žalovaný od októbra 2001, kedy ukončil základnú vojenskú službu mal a má stále zamestnanie a stály príjem, takže nadstavbu realizoval výlučne zo svojich prostriedkov a z pôžičky od svojej matky v sume 20 000 Eur. Matka sa rozhodla zaplatiť aj zastrešenie a zateplenie domu, čo aj urobila. Okrem týchto prostriedkov a prostriedkov na bežnom účte v E. banke mal žalovaný aj prostriedky na stavebnom sporení, ktoré aj za účelom nadstavby vybral v sume 7631,88 Eur. Ďalšie finančné prostriedky mal žalovaný z bankového účtu vedeného vo J. banke, a to v sume 9974,31 Eur. Žalobkyňa ukončila denné štúdium na vysokej škole v roku 2011 a okrem príležitostných letných brigád nikde nepracovala, nemala ako financovať nadstavbu. V predmetnej nehnuteľnosti začali spolu bývať v auguste 2011. Podieľanie sa rodiny žalobkyne na stavebných a rekonštrukčných prácach spočívalo najmä v tom, že celá rodina sa ponúkla, že bude variť obedy pre robotníkov, čo aj robila. Otec žalobkyne asi dvakrát zaobstaral štrk, za ktorý žalovaný neplatil, pričom nemal vedomosť, že by ho platil otec žalobkyne. Žalovaný nikdy od žalobkyne alebo členov jej rodiny nedostal peniaze v hotovosti alebo na bankový účet za účelom financovania nadstavby alebo za iným účelom. Jediné peniaze, ktoré od nich videl bolo 5000 Eur niekedy v máji, júni 2011 ako svadobný dar ešte pred prvým termínom svadby, ktoré sa použili výlučne na zariadenie a na iné účely pre oboch účastníkov konania. Rozhodnutie súdu nemá podklad v žiadnom relevantnom dôkaze. Je preukázateľné, že zateplenie domu začalo v máji 2012 a skončilo začiatkom júna 2012 a bolo zaplatené výlučne z financií matky žalovaného. Toto tvrdenie súd neskúmal. Od zateplenia už žiadne stavebné práce vykonávané neboli, preto suma vo výške 5000 Eur ani nemohla byť použitá na účel ako tvrdí žalobkyňa. Ak by aj došlo počas manželského spoluzitia k akýmkoľvek finančným investíciám do nehnuteľnosti zo strany žalobkyne, tieto mali byť predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v inom konaní. Samotná ochota žalovaného niekedy v minulosti vyplatiť žalobkyňu sumu 10 000 Eur neznamena súhlas žalovaného s úhradou tejto sumy v rámci predmetného konania. Výpočty žalobkyne považuje za vymyslené a neskutočne nadhodnotené. Sumy za dodaný štrk a dosky uvedené svedkom G. E. nie sú ničím podložené. Je nereálne, aby žalobkyňa popri dennom štúdiu na nadstavbe odvieďla také množstvo prác, ktorých hodnota je 5000 Eur. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že z odôvodnenia jasne vyplýva, že úrok z omeškania, ktorý je žalovaný povinný zaplatiť predstavuje ročný úrok. Ak by súd nepriznal žalobkyňu jej nárok, ktorá nespôsobilá rozvrat manželstva a investovala do nehnuteľnosti žalovaného sumu najmenej 10 000 Eur, takéto nepriznanie by odporovalo dobrým mravom. Navrhla preto rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 v spojení s § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa a žalovaný tvorili pár od roku 2002. V roku 2010 bolo započaté s výstavbou bytu, v súvislosti s ktorým sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Strany sporu sa do bytu nasťahovali v auguste 2011. Dňa 21.04.2012 uzatvorili manželstvo. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 13C/62/2013 zo dňa 30.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.08.2013. Žalobkyňa od rozvodu v predmetnom byte nebýva. Okresný súd Poprad rozsudkom č.k. 7C/32/2014-46 zo dňa 05.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2015 určil, že výlučným vlastníkom bytu je žalovaný.

16. Ako vyplýva z vyjadrenia spoločnosti T. E., s.r.o. (č.l. 16), byt má odhadovanú cenu 55 000 Eur. Žalobca v rámci konania poukazoval na skutočnosť, že na rozdiel od žalobkyne mal pravidelný príjem, od matky si vzal pôžičku vo výške 20 000 Eur, zastrešenie a zateplenie hradila jeho matka, žalovaný mal k dispozícii vlastné finančné prostriedky, okrem iného vo výške 7 631,88 Eur a 9 974,31 Eur. Odvolací súd konštatuje, že suma uvedená žalovaným (t.j. minimálne 37 606,19 Eur) predstavuje cca 70 % hodnoty nehnuteľnosti. Žalovaným tvrdené skutočnosti o financovaní nehnuteľnosti z jeho strany sami o sebe nevyvracajú záver o tom, že do výstavby, rekonštrukcie investovala aj žalobkyňa, a to či už plnením vo finančnej podobe alebo vo forme výkonu prác na stavbe.

17. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že rodičia žalobkyne jej poskytli v súvislosti s bytom sumu 5000 Eur, žalovaný však rozporuje účel ich použitia. Žalovaný uviedol, že suma 5000 Eur od rodičov žalobkyne bola poskytnutá v júni 2011 a bola použitá na zariadenie bytu. Tvrdenie, že peňažné prostriedky boli použité na kúpu zariadenia bytu či na iný účel než výstavbu bytu, žalovaný nepreukázal. Aj za stavu, že prostriedky by boli použité na zariadenie bytu, žalovaný nepreukázal ani to, že toto zariadenie nie je pevne spojené s nehnuteľnosťou (napr. že nejde o obkladačky, dlažbu, zabudované skrine a pod.) a teda, že pre účely tohto konania hodnota zariadenia môže byť posudzovaná nezávisle od nehnuteľnosti samotnej.

18. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že žalobkyňa a jej rodičia sa podieľali na stavbe nehnuteľnosti, a to vo forme zabezpečenia stavebného materiálu (štrk, dosky), stravy pre robotníkov, osobným výkonom prác priamo na stavbe. Išlo o investovanie ich energie a prostriedkov v súvislosti so stavbou bytu s tým očakávaním, že nehnuteľnosť bude obydľím nielen žalovaného, ale aj žalobkyne. Žalobkyňa sa spolu so žalovaným nasťahovala do bytu v auguste 2011. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 23.08.2013, pričom súdom bolo následne určené, že výlučným vlastníkom bytu je žalovaný. Žalobkyňa sa z predmetného bytu odsťahovala. Právny dôvod plnenia žalobkyne teda odpadol, čím na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie spočívajúce v hodnote prác a investícií žalobkyne do nehnuteľnosti.

19. Žalobkyňa vyčíslila hodnotu svojich prác vykonaných na nehnuteľnosti sumou 5000 Eur. Zo žalobkyňou predložených fotografií vyplýva, že táto sa podieľala na prácach na nehnuteľnosti (maľovanie, práca s drevom) Odvolací súd poznamenáva, že ide o fotografie z rôznych ročných období, je teda zrejmé, že nešlo o jednorazovú, príležitostnú výpomoc. Stavebné práce prebiehali v rokoch 2010 - 2012. Za tohto stavu nemožno konštatovať, že suma 5000 Eur zjavne nekorešponduje hodnote žalovanou vykonaných prác.

20. Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie v celkovej výške primeraných 10 000 Eur, ktoré je v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vydať žalobkyňa.

21. Pokiaľ ide o žalobkyňu priznaný úrok z omeškania z dlžnej istiny, k tomuto odvolací súd uvádza, že ide o zákonný úrok z omeškania uplatňujúci sa v občianskoprávných záväzkových vzťahoch. Výška sadzby úroku z omeškania sa odvíja od výšky úrokovej sadzby zverejnenej Európskou centrálnou bankou (§ 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), pričom je notorieta, že tieto sadzby sú uvádzané na ročnom základe. Za stavu, že vo výroku nie je výslovne konkretizované obdobie, za ktoré sa úroková sadzba uplatňuje, platí, že ide o sadzbu ročnú. Skutočnosť, že úroková sadzba je ročná, vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Správne mu vyhovujúcemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).